

Editorial: Naviděnou

Festival skončil, ale za rok se sejdem zase. Děkujeme všem, kteří s námi tu káru táhli celé tři dny od rána do večera (a často i od večera do rána). Za sebe zvláště děkuji týmu Plátku: Anežce, Evě, Janče, Klárce, Žofce. Elce a Michalovi za fotky. Áje, Honzovi, Kubovi, Mírovi za podporu v backstage. Byli jste skvělí!

-ODH-

Divadlo Jesličky Josefa Tejkla – Kostlivec v silonkách

Kabaret má mít tempo, kritičnost, má šokovat a bavit, nabízet divákovi aktuální témata, parodovat nebo pitvořit vlastní herecké výkony. Na tom se při debatě porota shodla a myslím, že s tím nemůžeme nesouhlasit.

Představení Kostlivec v silonkách podle těchto požadavků kabaretem nebyl, přestože se o to všemožně snažil. Hlavním problémem byla předloha z devadesátých let – mnoho motivů bylo pro dnešní mladé nepochopitelných a požadavek aktuálnosti kabaretu dostával na frak. Velké ambice se pak bez pointy a příběhu mění v nejistotu a trapno a ty ústí v divákovu nepochopení. Nepomůže ani, když „slečna uvaděčka“ diváky o aktivitu poprosí.

Pouze individuální výkony výraznějších herců (byli si jisti tím, co dělají a patřičně skoro až přehrávali), které by se daly spočítat na prstech jedné ruky, dávaly představení dostatek energie, aby konečný, očekávatelný Jacksonův Thriller neznel do usínajícího hlediště. Umím si ale představit, že pro diváka, který po dvou dnech festivalu už nemá sílu či odhodlání věnovat se představení nadstandardní mírou pozornosti, mohl být tento kus příjemným uvolněním.

Minulý rok soubor Jesličky Pepy Tejkla s výběrem předlohy (Havlovo Odcházení) zabodoval, letos se jim z toho trend bohužel udělat nepodařilo. Ale jedna vlašťovka jaro nedělá: já jsem již teď zvědavá, co přivezou příští rok. Pravidla hry jménem divadlo si přece hráči mohou posouvat, experimentovat s nimi, a zkoušet různé variace... Teprve potom mohou poznat, která strategie je pro ně nejspěšnější.

Anežka.

Ursonate - „Divadlo beze smyslu, které má smysl.“

Negatyv nám letos předvedl dadaistickou hříčku, sonátu slabik, zvuků a hereckých gest. Diváky si herci získali hned v prvních sekundách: demonstrativní odnesení židli ze scény mělo úspěch a vzbudilo v nás otázky, zda se vůbec ještě vrátí. Herci i židle. Prostým gestem zvýraznili dadaistickou podstatu své hry. Bylo to nečekané. Bylo to nelogické. Bylo to destruktivní... Bylo to dadaistické. Negatyv předvedl představení experimentující se zvukem, výrazem a zpracováním nesmyslných slabik. Herecky to zvládli skvěle – porota sice podotkla, že by v některých situacích mohli být ještě konkrétnější, více propracovat s dialogy, tu a tam přidat pauzu. Naopak ale ocenila úspornost a tvořivou práci s hereckým materiálem. Komu jinému svěřit hraní francouzsky znějícího „R“ než člověku, který ráčkuje?

Závěrem snad jen, že experiment s experimentálním – nebo možná experimentujícím – divadlem se opravdu povedl. Hra byla krátká, vtipná, svižná. Divácky pozitivně přijata. O kvalitách Negatyvu jistě svědčí i závěrečné festivalové ocenění a postup na festival experimentálního divadla do Písku.

Karpiš.

Ochotni hrát stolní tenis, aneb jak nám to tu letos skončilo

Poslední ohlédnutí za letošním ročníkem festivalu nám obstarali Ochotni pro cokoliv se svou inscenací KST Stádlec. A zážitek to byl vsutku hodný vidění. Celý příběh se odehrával v malé vesničce Stádlec a popisoval každodenní rutinu členů Klubu stolního tenisu. Jeho předseda a trenér, archetypový „vidlák“ Antonín Prokeš je na svůj post patřičně hrdý, a to i přestože má v klubu pouze dva hráče, talentovaného Jiřího „Orbiče“ Orbu a o něco méně talentovaného Radka Bažbu. Jejich životy se však začnou měnit ve chvíli, kdy se po letech do vesnice vrací z Prahy Orbova a Bažbova bývalá spolužačka Kristýna Hrubcová, která má s Prokešem nevyřízené účty ještě z dob střední školy, a brousí si zuby na místo před-

sedy KST...

Zhruba hodinová komedie byla rozhodně tou pravou třešničkou na dortu celého festivalu. Představení mělo spád a objevilo se v něm velké množství vtipných momentů, které byly ještě umocněny faktem, že Ochotni pro cokoliv hráli na své domácí scéně a obecenstvo bylo více než vstřícné. Já sama jsem se dobře bavila a rozhodně nelituji času stráveného dnes večer v divadle.

Ping pongu zdar!

Koprix

Výsledky

Cena diváků:

Ušní mázek za inscenaci Elevátor

Doporučení na Mladou scénu v Ústí nad Orlicí:

Ušní mázek (Nové Město na Moravě)

Šubrd ZUŠ Jihlava

Doporučení na Šrámkův Písek:

Negativ (Telč)

Ceny pro soubory:

Šubrd ZUŠ Jihlava – za text, režii a herectví v inscenaci Sem se mi nedívej

Ušní Mázek (NMNM) – za písňové texty k inscenaci Elevátor

Individuální ceny:

Romana Šimková (DS Hobit při Gymnáziu Jihlava) – za roli Holky v inscenaci Problém

Anna Laštovičková (Ušní mázek) – za herecký výkon ve hře Elevátor

Vítek Tomeš (Škeble Lanškroun) – za roli Aljoši v inscenaci Lovení Karlíka

Festival sice skončil, ale...

...ještě stále nás můžete podpořit svým hlasem v soutěži o Kulturní počin Kraje Vysočina – ve Zlaté jeřabině. Pro nás to bude největší poděkování za všechnu práci. My Vám děkujeme za skvělý festival.